

Εικαστικά

Η βασική αρχή που διέπει το πλαίσιο συγγραφής του Προγράμματος Σπουδών για τα **Εικαστικά** στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση είναι ότι η παιδεία της όρασης είναι και παιδεία της νόησης.

Η εικαστική εκπαίδευση αφορά τη δημιουργική πράξη, καθώς και την οπτική αντίληψη, την καλλιέργεια του αισθητικού κριτηρίου και την παραγωγή νοημάτων μέσα από την επαφή με την τέχνη και τον οπτικό πολιτισμό. **Το παρόν Πρόγραμμα Σπουδών θέτει στο επίκεντρο τη νοητική διάσταση της δημιουργικής διαδικασίας, καθώς τα παιδιά καλούνται στα μαθήματα των Εικαστικών να κάνουν επιλογές, να πάρουν αποφάσεις, να προβληματιστούν, να συνθέσουν, να σκεφτούν αναλυτικά και αφαιρετικά, να επινοήσουν, να διερευνήσουν και, ακόμα, να σκεφτούν κριτικά.**

Αυτό δεν σημαίνει ότι η δημιουργική διερεύνηση των μορφοπλαστικών στοιχείων και η τριβή με τα υλικά και τις τεχνικές τίθενται σε δεύτερη μοίρα. Αντίθετα, το κεντρικό ζητούμενο στις σύγχρονες προσεγγίσεις που αφορούν τη διδακτική της τέχνης είναι μια ολιστική προσέγγιση στην οποία η εικαστική πράξη και η νοηματική της πλαισίωση είναι αλληλοεξαρτώμενες.

Η **εικαστική** πράξη αποτελεί το θεμέλιο της καλλιτεχνικής παιδείας για κάθε προσπάθεια σύνδεσης των μαθητών/-τριών με τον κόσμο των ιδεών. Η εικαστική παιδεία βασίζεται στη διερεύνηση μορφοπλαστικών λύσεων, αλλά προχωρά και στην εξερεύνηση των δυνατοτήτων που προσφέρουν τα υλικά μέσα για την παραγωγή νοήματος και τη διαπραγμάτευση ιδεών, σκέψεων ή και κοινωνικών ζητημάτων.

Το παρόν Πρόγραμμα Σπουδών δεν αποσκοπεί σε μια λογοκεντρική αναπλαισίωση του μαθήματος αλλά, με βάση και τη διεθνή εμπειρία, αποσκοπεί

στο να αναδειχθεί ως πολύτιμο γνωστικό αντικείμενο για την ενδυνάμωση διερευνητικών, μεταγνωστικών και κοινωνικών δεξιοτήτων μέσα από την επαφή με τη δημιουργική σκέψη και πράξη.

Το γνωστικό αντικείμενο των **Εικαστικών** ως μορφωτικό αγαθό προσφέρει στα παιδιά την εμπειρία της δημιουργίας αλλά και μια ουσιαστική **σύνδεση με την τέχνη ως πολιτισμικό φαινόμενο** αναπτύσσοντας ικανότητες και δεξιότητες που αφορούν την κριτική αποτίμηση, τον αναστοχασμό, την εφευρετικότητα, την ανάπτυξη προσωπικής ματιάς και αισθητικού κριτηρίου, καθώς και μια σειρά από κοινωνικές δεξιότητες, π.χ. επικοινωνίας, συνεργασίας και αποδοχής της διαφορετικότητας.

Η ταυτότητα της εικαστικής δημιουργίας στο ΠΣ των **Εικαστικών** νοείται ως μια διερεύνηση, ένα πολιτισμικό προϊόν αλλά και μια πρακτική, έχει δε κοινές καταγωγές, διαδικασίες και αξίες με τα πολιτισμικά προϊόντα και τις πρακτικές που κοινωνούν, αλληλοεπιδρούν και καταναλώνουν στην καθημερινότητά τους οι μαθητές/-τριες στη σύγχρονη εποχή.

Αυτός ο συσχετισμός έχει αναδειχθεί ως αναγκαιότητα για να μπορέσει κάθε μαθητής/-τρια, ανεξαρτήτως πολιτισμικής και κοινωνικής ομάδας στην οποία ανήκει, **να έχει την ευκαιρία να βιώσει την προσωπική πλήρωση μέσα από την εικαστική δημιουργία.**